

Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Unijne ramy gromadzenia danych dotyczących rybołówstwa

(2016/C 120/08)

Sprawozdawca: Olgierd GEBLEWICZ, marszałek województwa zachodniopomorskiego (PL/EPL)

Dokument źródłowy: Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia unijnych ram gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa oraz w sprawie wspierania doradztwa naukowego w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa (przekształcenie)

COM(2015) 294 final

I. ZALECANE POPRAWKI

Poprawka 1

Motyw 10

<i>Tekst zaproponowany przez Komisję</i>	<i>Poprawka KR-u</i>
(10) Definicję „użytkowników końcowych” należy dostosować do definicji „użytkowników końcowych danych naukowych” zawartą w rozporządzeniu (UE) nr 1380/2013, tak by obejmowała również organy naukowe zainteresowane aspektami środowiskowymi zarządzania rybołówstwem.	(10) Definicję „użytkowników końcowych” należy dostosować do definicji „użytkowników końcowych danych naukowych” zawartej w rozporządzeniu (UE) nr 1380/2013 oraz do zaleceń STECF , tak by obejmowała również organy naukowe zainteresowane aspektami środowiskowymi zarządzania rybołówstwem.

Uzasadnienie

Definicja „użytkownika końcowego” jest zbyt ogólna, zwłaszcza w przypadku, gdy użytkownicy końcowi mogą definiować potrzeby w zakresie danych. W związku z tym użytkowników końcowych danych należy podzielić na użytkowników końcowych, którzy mogą definiować potrzeby w zakresie danych, oraz na takich, którzy mogą jedynie uzyskać dostęp do danych.

W swoim przeglądzie wieloletniego programu gromadzenia danych (zob. sprawozdanie STECF na temat przeglądu wieloletniego programu gromadzenia danych (STECF-13-06) część 1, s. 6 oraz sprawozdanie na temat przeglądu ram gromadzenia danych (STECF-14-07) część 4, s. 43–45 i 106) STECF sugeruje wprowadzenie następujących trzech typów użytkowników końcowych:

- Typ 1: główni użytkownicy końcowi, dla których opracowano ramy gromadzenia danych, w tym Komisja, wszelkie organy takie jak ICES i STECF, wyznaczone przez Komisję do zapewniania regularnego doradztwa z myślą o bezpośrednim wspieraniu procesów decyzyjnych dotyczących WPRyb, oraz inne organy ds. zarządzania zasobami rybnymi, takie jak organizacje RFMO i GFCM, które wykorzystują ramy gromadzenia danych do wdrażania polityki zarządzania zasobami rybnymi.
- Typ 2: inne organy, takie jak komitety doradcze lub podwykonawcy, od których Komisja może wymagać doradztwa lub analiz opartych na ramach gromadzenia danych.
- Typ 3: wszystkie inne organy, takie jak organizacje pozarządowe, organizacje rybaków i uniwersytety, zainteresowane wykorzystywaniem ram gromadzenia danych do własnych celów.

Wszystkie trzy typy użytkowników końcowych mogą uzyskać dostęp do danych, ale tylko użytkownicy typu 1 i 2 mogą zostać zaangażowani w procedury dotyczące potrzeb w zakresie danych.

Poprawka 2

Motyw 14

<i>Tekst zaproponowany przez Komisję</i>	<i>Poprawka KR-u</i>
(14) Potrzeby w zakresie danych związane z obszarami polityki rybołówstwa nieobjętymi bezpośrednio przepisami rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, takie jak potrzeby związane z rozporządzeniem (WE) nr 1100/2007 i rozporządzeniem (WE) nr 2347/2002, również należy objąć niniejszym rozporządzeniem.	(14) Potrzeby w zakresie danych związane z obszarami polityki rybołówstwa nieobjętymi bezpośrednio przepisami rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, takie jak potrzeby związane z rozporządzeniem (WE) nr 1100/2007, rozporządzeniem (WE) nr 812/2004 i rozporządzeniem (WE) nr 2347/2002, również należy objąć niniejszym rozporządzeniem.

Uzasadnienie

Ze względu na potrzebę zachowania zgodności z art. 77 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 508/2014.

Poprawka 3

Artykuł 4

Ustanowienie wieloletnich programów unijnych

<i>Tekst zaproponowany przez Komisję</i>	<i>Poprawka KR-u</i>
<p>Artykuł 4</p> <p>Ustanowienie wieloletnich programów unijnych</p> <p>1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania, zgodnie z art. 23, aktów delegowanych ustanawiających wieloletnie unijne programy gromadzenia biologicznych, technicznych, środowiskowych, społecznych i ekonomicznych danych dotyczących sektora rybołówstwa.</p> <p>2. Wieloletnie programy unijne ustanawia się po konsultacji z regionalnymi grupami koordynacyjnymi, o których mowa w art. 8, Komitetem Naukowo-Technicznym i Ekonomicznym ds. Rybołówstwa (STECF) oraz wszelkimi innymi stosownymi naukowymi organami doradczymi.</p> <p>3. Ustanawiając wieloletni program unijny, Komisja uwzględni:</p> <p>a) zapotrzebowanie na informacje do celów zarządzania wspólną polityką rybołówstwa;</p> <p>b) potrzebę i znaczenie danych w podejmowaniu decyzji dotyczących zarządzania rybołówstwem oraz ochrony ekosystemu, w tym wrażliwych gatunków i siedlisk;</p>	<p>Artykuł 4</p> <p>Ustanowienie wieloletnich programów unijnych</p> <p>1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania, zgodnie z art. 23, aktów delegowanych ustanawiających wieloletnie unijne programy gromadzenia biologicznych, technicznych, środowiskowych, społecznych i ekonomicznych danych dotyczących sektora rybołówstwa.</p> <p>2. Wieloletnie programy unijne ustanawia się po konsultacji z regionalnymi grupami koordynacyjnymi, o których mowa w art. 8, Komitetem Naukowo-Technicznym i Ekonomicznym ds. Rybołówstwa (STECF) oraz wszelkimi innymi stosownymi naukowymi organami doradczymi.</p> <p>3. Ustanawiając wieloletni program unijny, Komisja uwzględni:</p> <p>a) zapotrzebowanie na informacje do celów zarządzania wspólną polityką rybołówstwa i ich dostępność;</p> <p>b) potrzebę i znaczenie danych w podejmowaniu decyzji dotyczących zarządzania rybołówstwem oraz ochrony ekosystemu, w tym wrażliwych gatunków i siedlisk;</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
c) potrzebę wsparcia oceny skutków środków polityki; d) koszty i korzyści; e) istniejące szeregi czasowe; f) potrzebę uniknięcia wielokrotnego gromadzenia tych samych danych; g) specyfikę regionalną; h) międzynarodowe zobowiązania Unii i jej państw członkowskich.	c) potrzebę wsparcia oceny skutków środków polityki; d) koszty i korzyści; e) istniejące szeregi czasowe; f) potrzebę uniknięcia wielokrotnego gromadzenia tych samych danych; g) specyfikę regionalną; h) międzynarodowe zobowiązania Unii i jej państw członkowskich.

Uzasadnienie

Aby ograniczyć dodatkowe koszty gromadzenia danych, a także ze względu na to, iż wszystkie rodzaje i typy danych są już przetwarzane, gromadzenie danych nie może pociągać za sobą nowych obowiązków bez uzgodnienia z wszystkimi podmiotami.

Poprawka 4

Artykuł 6

Krajowe plany prac

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
1. Bez uszczerbku dla ich obecnych obowiązków w zakresie gromadzenia danych, wynikających z przepisów unijnych, państwa członkowskie gromadzą dane w ramach programu operacyjnego, o którym mowa w art. 18 rozporządzenia (UE) nr 508/2014, oraz planu prac sporządzonego zgodnie z wieloletnim programem unijnym i z art. 21 rozporządzenia (UE) nr 508/2014. 2. Plany prac państw członkowskich muszą zawierać szczegółowy opis: <ul style="list-style-type: none"> a) częstotliwości, z jaką dane będą zbierane; b) źródła danych, procedur oraz metod gromadzenia danych oraz ich przetwarzania do postaci zbiorów danych, które zostaną dostarczone użytkownikom końcowym; c) ram zapewniania jakości i kontroli jakości w celu zapewnienia odpowiedniej jakości danych zgodnie z art. 13; d) formy, w jakiej dane są potrzebne, i terminu, w którym należy je pozyskać; 	1. Bez uszczerbku dla ich obecnych obowiązków w zakresie gromadzenia danych, wynikających z przepisów unijnych, państwa członkowskie gromadzą dane w ramach programu operacyjnego, o którym mowa w art. 18 rozporządzenia (UE) nr 508/2014, oraz planu prac sporządzonego zgodnie z wieloletnim programem unijnym i z art. 21 rozporządzenia (UE) nr 508/2014. 2. Plany prac państw członkowskich muszą zawierać szczegółowy opis: <ul style="list-style-type: none"> a) częstotliwości, z jaką dane będą zbierane; b) źródła danych, procedur oraz metod gromadzenia danych oraz ich przetwarzania do postaci zbiorów danych, które zostaną dostarczone użytkownikom końcowym; c) ram zapewniania jakości i kontroli jakości w celu zapewnienia odpowiedniej jakości danych zgodnie z art. 13; d) formy, w jakiej dane są potrzebne, i terminu, w którym należy je pozyskać, zgodnie z określeniem przez głównych użytkowników końcowych;

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>e) międzynarodowych i regionalnych uzgodnień dotyczących współpracy, w tym umów dwustronnych i wielostronnych zawartych na potrzeby realizacji celów niniejszego rozporządzenia; oraz</p> <p>f) sposobu, w jaki zostały uwzględnione międzynarodowe zobowiązania Unii i jej państw członkowskich.</p> <p>3. Przygotowując plan prac, każde państwo członkowskie koordynuje swoje działania z innymi państwami członkowskimi, w szczególności położonymi w tym samym regionie morskim, w celu zapewnienia skutecznego pozyskania danych w odpowiednim zakresie i uniknięcia powielania działań związanych z gromadzeniem danych.</p> <p>4. Każde państwo członkowskie zapewnia zgodność swojego planu prac z obowiązującymi wspólnymi zaleceniami regionalnych grup koordynacyjnych, w przypadku gdy takie wspólne zalecenia zostały zatwierdzone przez Komisję w postaci regionalnego planu prac zgodnie z art. 8.</p>	<p>e) międzynarodowych i regionalnych uzgodnień dotyczących współpracy, w tym umów dwustronnych i wielostronnych zawartych na potrzeby realizacji celów niniejszego rozporządzenia; oraz</p> <p>f) sposobu, w jaki zostały uwzględnione międzynarodowe zobowiązania Unii i jej państw członkowskich.</p> <p>3. Przygotowując plan prac, każde państwo członkowskie koordynuje swoje działania i współpracuje z innymi państwami członkowskimi, w szczególności położonymi w tym samym regionie morskim, w celu zapewnienia skutecznego pozyskania danych w odpowiednim zakresie i uniknięcia powielania działań związanych z gromadzeniem danych.</p> <p>4. Każde państwo członkowskie zapewnia zgodność swojego planu prac z obowiązującymi wspólnymi zaleceniami regionalnych grup koordynacyjnych, w przypadku gdy takie wspólne zalecenia zostały zatwierdzone przez Komisję w postaci regionalnego planu prac zgodnie z art. 8.</p>

Uzasadnienie

W rozporządzeniu proponuje się, by główni użytkownicy końcowi danych byli zaangażowani w definiowanie potrzeb w zakresie danych oraz mogli uruchamiać transmisje danych w razie potrzeby. W związku z tym główni użytkownicy końcowi powinni mieć możliwość definiowania potrzeb w zakresie danych i uruchamiania transmisji danych w dowolnym momencie. W czasie gdy państwa członkowskie opracowują plany prac, określają potrzeby w zakresie danych i terminy transmisji danych, mogą nie być znane końcowe terminy przygotowania danych do użytku przez głównych użytkowników końcowych.

Ważne jest, aby państwa członkowskie w tym samym regionie nie tylko koordynowały działania, ale także aktywnie **współpracowały**, por. motyw 46 rozporządzenia podstawowego („Państwa członkowskie powinny współpracować ze sobą i z Komisją w celu koordynowania działalności w zakresie gromadzenia danych”). Powinno być to zgodne także z tytułem i treścią art. 8 analizowanego projektu rozporządzenia.

Poprawka 5

Artykuł 7

Korespondenci krajowi

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>1. Każde państwo członkowskie wyznacza krajowego korespondenta i informuje o tym Komisję. Krajowy korespondent pełni funkcję punktu kontaktowego do celów wymiany informacji między Komisją a danym państwem członkowskim w odniesieniu do przygotowywania i wdrażania planów prac.</p> <p>2. Korespondent krajowy wykonuje ponadto następujące zadania:</p>	<p>1. Każde państwo członkowskie wyznacza krajowego korespondenta i informuje o tym Komisję. Krajowy korespondent pełni funkcję punktu kontaktowego do celów wymiany informacji między Komisją a danym państwem członkowskim w odniesieniu do przygotowywania i wdrażania planów prac i będzie uwzględniony w wymianie wszelkich informacji istotnych dla programu gromadzenia danych DC MAP, w tym o przekazywaniu danych, sporządzaniu sprawozdań i odnośnych spotkaniach.</p> <p>2. Korespondent krajowy wykonuje ponadto następujące zadania:</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>a) koordynuje przygotowywanie sprawozdania rocznego, o którym mowa w art. 10;</p> <p>b) zapewnia przekazywanie informacji w danym państwie członkowskim; oraz</p> <p>c) zapewnia obecność stosownych ekspertów na posiedzeniach organizowanych przez Komisję i ich udział w odpowiednich regionalnych grupach koordynacyjnych, o których mowa w art. 8.</p> <p>3. Jeżeli w danym państwie członkowskim w realizacji planu plac uczestniczy kilka podmiotów, korespondent krajowy jest odpowiedzialny za koordynację tych prac.</p>	<p>a) koordynuje przygotowywanie sprawozdania rocznego, o którym mowa w art. 10;</p> <p>b) zapewnia przekazywanie informacji w danym państwie członkowskim; oraz</p> <p>c) zapewnia obecność stosownych ekspertów na posiedzeniach organizowanych przez Komisję i ich udział w odpowiednich regionalnych grupach koordynacyjnych, o których mowa w art. 8.</p> <p>d) zapewnia, w razie potrzeby, konsultacje z samorządami terytorialnymi obszarów przybrzeżnych posiadającymi kompetencje prawne lub gospodarcze w dziedzinie rybołówstwa i udziela im informacji.</p> <p>3. Jeżeli w danym państwie członkowskim w realizacji planu plac uczestniczy kilka podmiotów, korespondent krajowy jest odpowiedzialny za koordynację tych prac.</p>

Uzasadnienie

Jako że samorzady lokalne i regionalne posiadają odpowiednią wiedzę na temat rybołówstwa i mogą posiadać kompetencje prawne lub gospodarcze w dziedzinie rybołówstwa, potrzebują koniecznych informacji dotyczących kondycji tego sektora. Pełnią one także bardzo istotną rolę we wdrażaniu rozporządzenia (UE) nr 508/2014, które jest narzędziem realizacji WPRyb.

Poprawka 6

Artykuł 8

Koordynacja i współpraca

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>1. Zgodnie z art. 25 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 państwa członkowskie koordynują swoje działania z pozostałymi państwami członkowskimi i dokładają wszelkich starań, aby skoordynować swoje działania z państwami trzecimi, które sprawują zwierzchnictwo lub jurysdykcję nad wodami w tym samym regionie morskim. W tym celu stosowne państwa członkowskie w każdym regionie morskim powołują regionalną grupę koordynacyjną.</p> <p>2. Regionalna grupa koordynacyjna składa się z ekspertów z państw członkowskich, przedstawicieli Komisji i stosownych użytkowników końcowych danych.</p>	<p>1. Zgodnie z art. 25 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 państwa członkowskie koordynują swoje działania z pozostałymi państwami członkowskimi i dokładają wszelkich starań, aby skoordynować swoje działania z państwami trzecimi, które sprawują zwierzchnictwo lub jurysdykcję nad wodami w tym samym regionie morskim w rozumieniu ustalonym przez Międzynarodową Radę Badań Morza (ICES) bądź FAO. W tym celu stosowne państwa członkowskie w każdym regionie morskim powołują regionalną grupę koordynacyjną.</p> <p>2. Regionalna grupa koordynacyjna składa się z ekspertów z państw członkowskich, przedstawicieli Komisji, stosownych użytkowników końcowych danych oraz przedstawicieli samorządów terytorialnych obszarów przybrzeżnych posiadających kompetencje prawne lub gospodarcze w dziedzinie rybołówstwa, jak również przedstawicieli samorządów terytorialnych na obszarach, gdzie rybołówstwo odgrywa ważną rolę.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>3. Regionalne grupy koordynacyjne opracowują i uzgadniają regulamin wewnętrzny swojej działalności.</p> <p>4. Regionalne grupy koordynacyjne koordynują ze sobą i z Komisją działania w kwestiach mających wpływ na kilka regionów.</p> <p>5. Regionalne grupy koordynacyjne mogą przygotowywać w formie projektu regionalnego planu prac wspólne zalecenia dotyczące procedur, metod, zapewniania jakości i kontroli jakości gromadzenia i przetwarzania danych, o których mowa w art. 5 ust. 2 lit. a) i b) oraz ust. 4, a także koordynowanych regionalnie strategii pobierania próbek. W swej działalności regionalna grupa koordynacyjna uwzględnia, w stosownych przypadkach, opinię STECF. Wspomniane zalecenia są przedkładane Komisji, która sprawdza, czy projekt wspólnego zalecenia jest zgodny z przepisami niniejszego rozporządzenia oraz z wieloletnim programem unijnym, i jeśli tak jest – zatwierdza regionalny plan prac w drodze aktów wykonawczych.</p> <p>6. Jeżeli regionalne plany prac zostały zatwierdzone przez Komisję, zastępują one odpowiednie części planów prac sporządzonych przez poszczególne państwa członkowskie. Państwa członkowskie aktualizują odpowiednio swoje plany prac.</p> <p>7. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające przepisy dotyczące procedur, formy i harmonogramów składania i zatwierdzania regionalnych planów prac, o których mowa w ust. 5.</p> <p>Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 24 ust. 2.</p>	<p>3. Regionalne grupy koordynacyjne opracowują i uzgadniają regulamin wewnętrzny swojej działalności.</p> <p>4. Regionalne grupy koordynacyjne koordynują ze sobą i z Komisją działania w kwestiach mających wpływ na kilka regionów w rozumieniu ustalonym przez Międzynarodową Radę Badań Morza (ICES) bądź FAO, włączając w to wody europejskie geograficznie usytuowane na obszarze Komitetu ds. Rybołówstwa na Środkowym i Wschodnim Atlantyku (CECAF).</p> <p>5. Regionalne grupy koordynacyjne mogą przygotowywać w formie projektu regionalnego planu prac wspólne zalecenia dotyczące procedur, metod, zapewniania jakości i kontroli jakości gromadzenia i przetwarzania danych, o których mowa w art. 5 ust. 2 lit. a) i b) oraz ust. 4, a także koordynowanych regionalnie strategii pobierania próbek. W swej działalności regionalna grupa koordynacyjna uwzględnia, w stosownych przypadkach, opinię STECF. Wspomniane zalecenia są przedkładane Komisji, która sprawdza, czy projekt wspólnego zalecenia jest zgodny z przepisami niniejszego rozporządzenia oraz z wieloletnim programem unijnym, i jeśli tak jest – zatwierdza regionalny plan prac w drodze aktów wykonawczych.</p> <p>6. Jeżeli regionalne plany prac zostały zatwierdzone przez Komisję, zastępują one odpowiednie części planów prac sporządzonych przez poszczególne państwa członkowskie. Państwa członkowskie aktualizują odpowiednio swoje plany prac.</p> <p>7. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające przepisy dotyczące procedur, formy i harmonogramów składania i zatwierdzania regionalnych planów prac, o których mowa w ust. 5.</p> <p>Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 24 ust. 2.</p>

Uzasadnienie

Jako że samorządy lokalne i regionalne posiadają odpowiednią wiedzę na temat rybołówstwa i są – ze względu na swe kompetencje prawne lub gospodarcze – zaangażowane w zarządzanie tym sektorem, potrzebują koniecznych informacji dotyczących kondycji tego sektora. Pełnią one także bardzo istotną rolę we wdrażaniu rozporządzenia (UE) nr 508/2014, które jest narzędziem finansowym realizacji WPRyb. Odniesienie do ICES ma na celu doprecyzowanie pojęcia „regionu morskiego”.

ICES określiła obszary morskie wyłącznie w strefie północnego Atlantyku; nie obejmują one Morza Śródziemnego ani Morza Czarnego. Podział FAO obejmuje wszystkie oceany.

Poprawka 7

Artykuł 16

Procedura zapewniania dostępności danych szczegółowych i zagregowanych

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>1. Państwa członkowskie wprowadzają odpowiednie procedury i technologie elektroniczne, aby zapewnić skuteczne stosowanie art. 25 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, i odstępują od wprowadzania wszelkich zbędnych ograniczeń możliwie najszerszego rozpowszechniania danych szczegółowych i zagregowanych.</p> <p>2. W przypadku danych obejmujących informacje dotyczące zidentyfikowanych lub możliwych do zidentyfikowania osób fizycznych państwa członkowskie zapewniają istnienie odpowiednich zabezpieczeń. Zgodnie z art. 23 Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych określających odpowiednie zabezpieczenia, które należy stosować przy przetwarzaniu takich informacji.</p> <p>3. Państwa członkowskie zapewniają, by stosowne dane szczegółowe i zagregowane były aktualizowane oraz udostępniane użytkownikom końcowym w terminie jednego miesiąca od otrzymania wniosku o te dane. W przypadku wniosków złożonych przez inne zainteresowane strony państwa członkowskie zapewniają, by dane były aktualizowane i udostępniane w terminie dwóch miesięcy od otrzymania wniosku o te dane.</p> <p>4. W przypadku wniosku o szczegółowe dane na potrzeby publikacji naukowej państwa członkowskie mogą zażądać, w celu ochrony interesu zawodowego podmiotów gromadzących dane, odroczenia publikacji danych o 3 lata od daty, do której dane te się odnoszą. Państwa członkowskie informują użytkowników końcowych i Komisję o wszelkich takich decyzjach i ich uzasadnieniu.</p>	<p>1. Państwa członkowskie wprowadzają odpowiednie procedury i technologie elektroniczne, aby zapewnić skuteczne stosowanie art. 25 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, i odstępują od wprowadzania wszelkich zbędnych ograniczeń możliwie najszerszego rozpowszechniania danych szczegółowych i zagregowanych.</p> <p>2. W przypadku danych obejmujących informacje dotyczące zidentyfikowanych lub możliwych do zidentyfikowania osób fizycznych państwa członkowskie zapewniają istnienie odpowiednich zabezpieczeń.</p> <p>3. Państwa członkowskie zapewniają, by stosowne dane szczegółowe i zagregowane były aktualizowane oraz udostępniane użytkownikom końcowym, w rozumieniu ustalonym przez STECF, w terminie jednego miesiąca od otrzymania wniosku o te dane, jeśli wniosek zostanie złożony zgodnie z ustalonym harmonogramem rocznym. W przypadku wniosków złożonych przez głównych użytkowników końcowych poza harmonogramem rocznym lub przez inne podmioty niż główni użytkownicy końcowi państwa członkowskie zapewniają, by dane były aktualizowane i udostępniane w terminie dwóch miesięcy od otrzymania wniosku o te dane.</p> <p>4. W przypadku wniosku o szczegółowe dane na potrzeby publikacji naukowej państwa członkowskie mogą zażądać, w celu ochrony interesu zawodowego podmiotów gromadzących dane, odroczenia publikacji danych o 3 lata od daty, do której dane te się odnoszą. Państwa członkowskie informują użytkowników końcowych i Komisję o wszelkich takich decyzjach i ich uzasadnieniu.</p>

Uzasadnienie

Ze względu na zachowanie zgodności z definicją użytkowników końcowych. Kwestia ochrony danych indywidualnych ma kluczowe znaczenie. Stosowane środki i gwarancje nie powinny być rozpatrywane przez samą tylko Komisję Europejską. STECF (Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa) dostarcza jasnej definicji odbiorców końcowych.

Poprawka 8

Artykuł 17

Kompatybilne systemy przechowywania i wymiany danych

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>1. W celu zmniejszenia kosztów i ułatwienia dostępu do danych użytkownikom końcowym i innym zainteresowanym stronom państwa członkowskie, Komisja, naukowe organy doradcze oraz wszelcy stosowni użytkownicy końcowi pracują wspólnie nad stworzeniem kompatybilnych systemów przechowywania i wymiany danych, z uwzględnieniem przepisów dyrektywy 2007/2/WE. Systemy te muszą również ułatwiać dostarczanie informacji innym zainteresowanym stronom. Regionalne plany prac, o których mowa w art. 8 ust. 6, mogą stanowić podstawę porozumienia w sprawie takich systemów.</p> <p>2. W stosownych przypadkach należy wprowadzić zabezpieczenia, jeżeli systemy przechowywania i wymiany danych, o których mowa w ust. 1, obejmują informacje dotyczące zidentyfikowanych lub możliwych do zidentyfikowania osób fizycznych. Zgodnie z art. 23 Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych określających odpowiednie zabezpieczenia, które należy stosować przy przetwarzaniu takich informacji.</p> <p>3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych ustanawiających przepisy dotyczące procedur, formatów, kodów i harmonogramów, które należy wykorzystywać w celu zapewnienia kompatybilności systemów przechowywania i wymiany danych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 24 ust. 2.</p>	<p>1. W celu zmniejszenia kosztów i ułatwienia dostępu do danych użytkownikom końcowym państwa członkowskie, Komisja, naukowe organy doradcze oraz wszelcy stosowni użytkownicy końcowi pracują wspólnie nad stworzeniem kompatybilnych systemów przechowywania i wymiany danych, z uwzględnieniem przepisów dyrektywy 2007/2/WE. Systemy te muszą również ułatwiać dostarczanie informacji innym stronom, a nie tylko głównym użytkownikom końcowym, zgodnie z definicją Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa (STECF). Regionalne plany prac, o których mowa w art. 8 ust. 6, mogą stanowić podstawę porozumienia w sprawie takich systemów.</p> <p>2. W stosownych przypadkach należy wprowadzić zabezpieczenia, jeżeli systemy przechowywania i wymiany danych, o których mowa w ust. 1, obejmują informacje dotyczące zidentyfikowanych lub możliwych do zidentyfikowania osób fizycznych.</p> <p>3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych ustanawiających przepisy dotyczące procedur, formatów, kodów i harmonogramów, które należy wykorzystywać w celu zapewnienia kompatybilności systemów przechowywania i wymiany danych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 24 ust. 2.</p>

Uzasadnienie

Ze względu na zachowanie zgodności z definicją użytkowników końcowych.

Kwestia ochrony danych indywidualnych ma znaczenie podstawowe. Stosowane środki i gwarancje nie powinny być rozpatrywane przez samą tylko Komisję Europejską.

II. ZALECENIA POLITYCZNE

EUROPEJSKI KOMITET REGIONÓW

1. Przyjmuje z zadowoleniem wnioski dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia unijnych ram gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa oraz w sprawie wspierania doradztwa naukowego w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa. Uważa, że jest on istotnym elementem ustanawiania wspólnej polityki rybołówstwa na poziomie regionalnym.

2. Jest zdania, że gromadzenie danych ma kluczowe znaczenie dla zwiększenia wiedzy na temat stad ryb oraz zarządzania rybołówstwem w długim okresie czasu. Udoskonalone gromadzenie danych pozwoliłoby na wiarygodniejszą ocenę maksymalnego podtrzymywalnego połowu oraz osiągnięcie zrównowazenia w perspektywie długoterminowej, zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) nr 1380/2013.

3. Uważa, że omawiany wniosek jest cennym instrumentem pozwalającym na osiągnięcie zrównoważonego rybołówstwa do 2020 r.

4. Zauważa, że stopniowe skupianie się w coraz większym stopniu na wpływie rybołówstwa na ekosystem zwiększyło potrzebę uwzględnienia tego wpływu. Jest to zgodne z zasadą ustanowioną w art. 2 rozporządzenia w sprawie nowej WPRyb, stanowiącą jeden z jej głównych celów (rozporządzenie Rady (UE) nr 1380/2013).

5. Zauważa, że niezawodne gromadzenie danych dotyczących gatunków morskich, handlowych i niehandlowych, wraz z innymi odpowiednimi danymi środowiskowymi, będzie prowadzić do dokładniejszej oceny stanu stad ryb, a także ekosystemów morskich i ich dynamiki.
6. Ma wątpliwości co do ograniczenia częstotliwości gromadzenia danych, które może mieć wpływ na monitorowanie i tworzenie serii, zwłaszcza w wypadku szybko zmieniających się danych, oraz w znacznym stopniu wpływać na działania podejmowane w zakresie zarządzania.
7. Uznaje, że wniosek jest zasadniczym krokiem w kierunku ustanowienia podejścia opartego na ekosystemach w ramach zreformowanej wspólnej polityki rybołówstwa.
8. Sugeruje, by jako pierwszy krok w ocenie wpływu rybołówstwa na wrażliwe ekosystemy morskie przeprowadzić analizę nakładania się na siebie przestrzennego rozmieszczenia nakładu połowowego i lokalizacji wrażliwych siedlisk morskich. Będzie to możliwe pod warunkiem dostępności map siedlisk – jeśli tego rodzaju mapy nie są dostępne, należy przeprowadzić specjalne badania finansowane w ramach środków zarządzania bezpośredniego. Następnym etapem powinno być szczegółowe opisanie wpływu różnego rodzaju narzędzi połowowych na różnego typu siedliska.
9. Zauważa, że istnieje duży potencjał w zakresie zwiększania interoperacyjności z dyrektywą ramową w sprawie strategii morskiej.
10. Sugeruje, że wykorzystanie statków badawczych jako wspólnych platform do celów wdrażania ram gromadzenia danych i dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej jest najlepszym sposobem minimalizacji kosztów operacyjnych. Należy jednak uwzględnić kwestię wystarczającej dostępności zasobów ludzkich i sprzętu w poszczególnych państwach członkowskich, by przeprowadzanie nowych działań było możliwe.
11. Popiera cel dotyczący zwiększenia adekwatności między dostępnymi danymi a potrzebami w zakresie zarządzania, ale ostrzega przed skutkami, jakie może mieć ocena kosztów i korzyści lub kosztów i wykorzystania proponowana przez Komisję Europejską. W wypadku niektórych danych mniej kosztowne metody nie są w stanie zastąpić badań na morzu.
12. Wzywa państwa członkowskie do przeprowadzenia oceny ich systemów gromadzenia danych w celu zapewnienia interoperacyjności. Takie oceny powinny obejmować przegląd zgodności oraz protokołów transmisji danych, a także ich gromadzenia, przetwarzania i przekazywania, oraz oceny jakości. Sprawne gromadzenie danych regionalnych i ustanowienie regionalnych baz danych powinno przekładać się na skuteczniejsze włączenie zebranych danych do planów zarządzania.
13. Wzywa wszystkie zainteresowane podmioty do podejmowania w miarę możliwości wysiłków w celu zapewnienia swobody dostępu do zgromadzonych danych w formacie, który mógłby być wykorzystywany przez odpowiednich użytkowników, w tym przez samorządy lokalne i regionalne. Kluczowe znaczenie ma udostępnienie większej liczby informacji poszczególnym regionom oraz lepsze uwzględnienie ich potrzeb.
14. Zauważa, że dane naukowe dotyczące rybołówstwa są już szeroko dostępne, ale rzadko w formacie, który mógłby być łatwo wykorzystywany przez samorządy lokalne i regionalne ze względu na brak odpowiedniego interfejsu i specjalistycznej wiedzy na szczeblu lokalnym.
15. Podkreśla znaczenie gromadzenia danych do celów jakościowej i ilościowej analizy niebieskiej gospodarki, z uwzględnieniem potrzeby gromadzenia danych w celu wypełnienia istniejących luk w wiedzy.
16. Podkreśla znaczenie danych społeczno-gospodarczych w rybołówstwie i akwakulturze. Twierdzi, że harmonizacja tych danych mogłaby w perspektywie średnioterminowej przyczynić się do zharmonizowania i poprawy przepisów socjalnych w tych sektorach.
17. Zauważa jednak, że finansowanie z EFMR powinno być wykorzystywane wyłącznie do gromadzenia danych w ramach rozporządzeń w sprawie WPRyb i EFMR.
18. Domaga się, by gromadzenie danych i doradztwo naukowe służące potrzebom WPRyb miało zapewnione finansowanie odzwierciedlające ambitne cele tej polityki. Jeśli dane miałyby być gromadzone na potrzeby inne niż WPRyb, należałoby je finansować z innych niż EFMR środków.

19. Podkreśla znaczenie gromadzenia danych społeczno-ekonomicznych dotyczących sektora przetwórstwa rybnego. Pochodzenie przetworzonych ryb stanowi ważny miernik umożliwiający zrozumienie łańcucha wartości w małych społecznościach zajmujących się rybołówstwem, a dostępność takich danych mogłaby mieć bardzo pozytywny wpływ na podejście polityczne do tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego na poziomie krajowym i europejskim. Gromadzenie i dokładna analiza danych społeczno-ekonomicznych dotyczących na przykład równowagi płci wśród pracowników oraz rodzajów zatrudnienia mogłyby zapewnić nowe możliwości w zakresie tworzenia miejsc pracy i wzrostu gospodarczego na obszarach przybrzeżnych. Szacuje się, że każde euro zainwestowane w gromadzenie danych oraz monitorowanie i wdrażanie prawa w dziedzinie rybołówstwa ma potencjał zwrócenia się dziesięciokrotnie.

20. Ponownie stwierdza, że gromadzenie i przekazywanie informacji o stanie mórz i oceanów nie powinno powodować żadnych niedogodności lub dodatkowych obciążeń administracyjnych dla władz lokalnych i regionalnych oraz podmiotów gospodarczych⁽¹⁾.

21. Z zadowoleniem przyjmuje fakt włączenia do wniosku Komisji danych społeczno-ekonomicznych dotyczących akwakultury. Komitet uważa, że niebieska gospodarka wykazuje duży potencjał, jeśli chodzi o zapewnianie wkładu w europejski program na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, zwłaszcza ze względu na tworzenie wartościowych miejsc pracy w słabszych strukturalnie regionach. Sprawniejsze gromadzenie danych korzystnie wpłynie również na innowacje i konkurencyjność oraz pomoże zmniejszyć niepewność związaną z obszarami morskimi⁽²⁾.

22. Z zadowoleniem stwierdza zgodność wniosku z zasadą proporcjonalności, o której mowa w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej.

23. Z zadowoleniem przyjmuje znaczące wysiłki podjęte przez Komisję Europejską, by zasady dotyczące lepszego stanowienia prawa i uproszczenia miały zastosowanie do wniosku.

24. Proponuje, by ustawodawca ustanowił klasyfikację głównych typów użytkowników końcowych w celu zapewnienia zgodności z zaleceniami STECF:

Typ 1: główni użytkownicy końcowi, dla których opracowano ramy gromadzenia danych, w tym Komisja, wszelkie organy takie jak ICES i STECF, wyznaczone przez Komisję do zapewniania regularnego doradztwa z myślą o bezpośrednim wspieraniu procesów decyzyjnych dotyczących WPRyb, oraz inne organy ds. zarządzania zasobami rybnymi, takie jak organizacje RFMO i GFCM, które wykorzystują ramy gromadzenia danych do wdrażania polityki zarządzania zasobami rybnymi.

Typ 2: inne organy, takie jak komitety doradcze lub podwykonawcy, od których Komisja może wymagać doradztwa lub analiz opartych na ramach gromadzenia danych.

Typ 3: wszystkie inne organy, takie jak władze lokalne i regionalne, dla których rybołówstwo ma istotne znaczenie, organizacje pozarządowe, organizacje zrzeszające rybaków oraz uniwersytety zainteresowane wykorzystywaniem ram gromadzenia danych do własnych celów.

25. Domaga się, aby gromadzenie danych w związku z WPRyb obejmowało także – obok gromadzonych w celu zapewnienia zrównoważonego rybołówstwa i akwakultury danych na temat zasobów rybnych – wiarygodne dane dotyczące żywiących się rybami drapieżników (takich jak wydra europejska, kormoran czy czapla siwa) oraz innych ściśle chronionych gatunków zwierząt (np. bobrów).

Bruksela, dnia 10 lutego 2016 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Regionów

Markku MARKKULA

⁽¹⁾ NAT-V/044.

⁽²⁾ NAT-V/044.